

FASCICULUM

OBSERVATIONUM
MEDICO-PRACTICARUM

PRO LICENTIA

ADUM DOCTORIS MEDICINAE

AB

MA UNIVERSITATE ARGENTINENSI

OBTINENDI SOLENNITER DEFENDET

DERICUS AUGUSTUS ROEBER

DRESDENSIS.

XXV. SEPT. ANNI MDCCLXXXVII.

ARGENTORATI

. E. FRELO DANNBACHIANO.

V I R O
IMPLISSIMO ATQUE EXPERIENTISSIMO
JOHANNI JACOBO SPIELMANN
M E D I C I N A E D O C T O R I
ATQUE
PRACTICO MERITISSIMO
NEC NON
PROFESSORI PUBLICO ORDINARIO
IN ACADEMIA ARGENTINENSI

*Opusculum hocce in devinctissimi atque gratissimi
animi testimonium consecrat*

Discipulus dedicatissimus,
FRIDERICUS AUGUSTUS ROEBER.

Praefatio.

*Si quid est praesidii ad omnes res commodius discendas in utriusque quam fere quaeque ars habet, partis, theoreticae ac practicae conjunctione: id etiam mihi artem medicam tractanti, ex quo in ACADEMIA ARGENTORATENSI commoratus sum, ne deficeret, prospera fortuna tulit. Cum enim generi theoretico satis consultum esset in scholis publicis docentium: in altero quoque, quod in arte ipsa exercenda cernitur, adiutus sum singulari SPIELMANNI Medici ac professoris in hac Universitate celeberrimi meritissimi benevolentia, qui, quoties iret aegrorum lectulos, me comitem sibi adiunxit, omniumque in hac re consiliorum con-
sum fecit.*

HOC DUCE, usque ad finem vitae mihi Venerando, contigit, ut non solum multorum morborum originem, vicissitudines et formas ipsis oculis subjectas cernerem, sed etiam qua ratione versandum esset, in quovis malo curando cognoscerem, essemque certaminis, quo medici ars cum morbo conflictatur, quasi testis.

Quare ad summos in Medicina honores academicos adspiranti mihi, cum ex more institutoque majorum scribendum esset aliquid quo me commendarem VIRIS DOCTISSIMIS, qui eas honores conferunt, visum est, relictis iis, quae solum ad partem theoreticam artis pertinent, materiam aliquam campo experientiae desumere. — Tradam igitur, quae saltem ipse vidi, quae saltem ipse expertus sum, expositurus de morbis quibusdam, attentione praecipua dignis, quos accuratius inspiciendi copia mihi facta est, per felicem illam, quae mihi cum SPIELMANNO intercessit, consuetudinem. — Susceptis ita historici partibus, hoc mihi nego-

ut datum esse puto, ut non solum vicissitudines morborum, sed etiam adhibitam curandi rationem, et ut vocant, Epicrisin pathologicam persequar. In quo quidem etiamsi nesciam quale ingenii et dexteritatis specimen editurus sim, certe nihil dubitationis mihi residet, me rem non inutilem facturum esse. — Nam nisi satis jam esset exemplum et auctoritas summorum virorum HOFFMANNI, BONNETI, MORGAGNI aliorumque: res ipsa pro se loqueretur.

Nonne enim Theoria artis nostrae est huius generis, ut et origines et incrementa capiat ab experientia? Quare videtur observationum, omnisque doctrinae, quae a sensibus et experientia ducitur, copiam nunquam satis cumulari posse.

Sed ne diutius in prooemio haeream, ad rem propositam propius accedam.

-
1. *Trismus Podagricus.*
 2. *Haemorrhagia narium chronica lethalis.*
 3. *Scorbutus.*
 4. *Anasarca ab adiapneustia.*
 5. *Cystirrhoea.*
 6. *Epilepsia plethorica.*
 7. *Melaena.*
 8. *Experimenta nonnulla circa methodum
cel. CLARE luem veneream trac-
tandi.*
 9. *Singularis juvenis corporis constitutio.*
-

I.

TRISMUS ARTHRITICUS.

IR 67. annos natus, qui olim podagra laboraverat per aliquot jam tempus, praesertim mense junio anni 1786 dolore vehementi in maxilla inferiore et quidem prope processum condyloideum lateris dextri discruciabatur. Os summo tantum dolore, ac ne vix quidem aperire poterat; musculi vicini semper agitabantur; cum masticatissimo vexabatur, ita ut nullum esset ducum, quin *Trismo arthritico* SAUVAGESII ¹⁾ et *podagra dentium* STROBELBERGERI laboraret. Tandem ulcus formabatur in buccis, quo aperto, pusque bonae notae magna copia emissa, malum de sublevabatur.

Quoniam ab eo tempore, quo dolor aparuerat, podagra prorsus disparuit, probabile erat, trisimum hoc a materia podagrica ortum esse. Propinquant adeo erant quae contra podagram indicantur ergo; ea nimirum quae resolvunt ²⁾, plethoram

Phlogologia methodica. Amstelodami 1763. Cl. IV. Ord. I. Gen. II. sp. 9.

vide *Elémens de médecine pratique* de CULLEN traduit de l'anglois par BOSQUILLON. Paris 1786. §. 502.

imminuunt, tonum vaforum ventriculique qui plurimum in hoc morbo affectus observatur, re-
stant. Pillulae igitur sequentes praescribebantur.

Rec. Extr. Cicut. Drachm. duas.

—— Aconit. gr. duodec.

Kerm. miner. gr. quindec.

M. f. pill. No. XXX. Sumatur una omni bihorio.

Cum nullus inde perceptus sit fructus, *Aconiti* quantitas adaugebantur, ita ut quavis hora granum unum assumeret. *Opium* porro cum *Kermine minerali* proponebatur, diaetaque frugalis minus nutriens: observabatur enim malum augeri quoties nimios cibos, praesertim duriores difficilis digestionis comederat, quare saepius alvum clysmatibus ducere coactus erat; hanc ergo quo magis laxam haberet, pillulae haecce exhibebantur.

Rec. Sapon. venet. Drachm. duas.

Gum. Amon.

Extr. Hellebor. nigr.

—— Aloës hepat. aa. Drachm. un.

M. f. pill. granorum V. Sumantur duo vesperi quatuor mane.

Plethora inde licet imminuta, id quod primum cel. CULLENII ³⁾ consilium est, cum nihil adhuc levaminis perciperetur, alterum ut auctoris

³⁾ l. c. §. 544. 559. 577.

ejus experientissimi sequeretur praeceptum, vi-
 ces scilicet erigere, ventriculumque roborare, de-
 coctum *Quassiae* atque *Allium* ordinatum est. At
 pertinax malum omnibus resistit remediis. Repu-
 liabat aeger inoculationem sibi propositam poda-
 grae, ope foccorum instituendam quos gesserat
 podagricus, ut inde omne malum ad pedes, se-
 dem suam magis consuetam, derivaretur. Cum
 iam per totum annum dolorem tulisset aeger, va-
 riaeque remedia absque ullo fere levamine sumfis-
 set, *Opium* iterum sensim aucta quantitate cum
terme minerali, simulque *jusculum aperiens* ex ama-
 ris cum *millepedibus* et *terra foliata tartari crystal-*
lata praescribebatur. Iusculum hocce per sex
 septimanas quotidie haustum, nil opis attulit.
 Cum dolore nunc ptyalismus consociabatur, qui
 cum quoties manducaret affecit. Sedem mutasse
 debeatur dolor; ab exteriora ad interiora transla-
 tus, ubi paullo post prope articulationem maxil-
 larem ulcus formabatur, ad quod maturandum
 ius lacte coctae imponebantur. Apertum dein-
 de magnam puris copiam emisit, quo factum est,
 dolores non penitus sublatis, valde tamen mi-
 nuti essent. Alius postea aliquoties ope ecco-
 ticorum ducta, diaeta tenuis commendata, aeger
 qui a natura optima medicatrice maximum
 auxilium acceperat, dimissus est.

Epigrisis.

Malum omni jure affectionem e causa podagrica nominari posse arbitror. Dolor enim podagricus si pedes manusve, quas plurimum afficit derelinquit, ad alias partes transferri solet.

CULLEN ⁴⁾ inter affectiones irregulares podagrae speciem habet, quam podagram *male positam* nominat, eamque consueto intestinum rectum atque vesicae urinae collum afficere ait. Eidem speciei morbum nostrum annumero. Infestabat hic musculus masseterem et quae sunt prope articulationem maxillarum; materies quae alias saepe concreta nodulos format in articulationibus et prope eas, hic fortuito in partem musculosam deponebatur, unde ulcus formatum est, quo maturato pureque emisso, materies quae motum articulationis impediverat atque ptyalismum ⁵⁾ ductum STENONIANUM irritando creaverat, e corpore extrusa est, aegerque pristinam salutem recuperavit.

4) l. c. §. 525.

5) Vide SAUVAGESIUM l. c. *Class. IX. Ord. III. Gen. XXIII. Sp. X. Ptyalismus arthriticus* MUSGRAVE, *Cap. XI. hist. III. Sputatio arthritica.*

HAEMORRHAGIA NARIUM CHRONICA LETHALIS.

Die 30. Augusti anni 1786 puer undecim annis natus macilentus, haemorrhagia narium re-
 titis vicibus afficiebatur. Primo statim adspectu
 ctus atque crura maculis pulicis morsui simili-
 s conspersa esse apparuit, aliasque maculas tha-
 ad normam conventionis magnitudinem,
 ique duritiem representantes, musculis gluteis
 ibiae parti anteriori insidere. Paucis post die-
 iterum sanguis e naribus fusus est, qui in
 ulum versus, crassamentum obtulit, parum
 erens, atque coloris lividi subviridis in super-

Maxima tunc lassitudo corporis aegrum in-
 , atque vicens antea et alacer puer, nunc
 ilus atque vacillans vix progredi poterat. Uri-
 nuis, livida, foetidissima erat. Pulsus par-
 ardus, cum saepius rediissent haemorrhagiae
 ctum celerior. De genere ac victu aegri ut
 dicam: parentibus natus erat minime vale-
 riis; quatuor porro germani videntes sani-
 osi erant; domicilium ficcum habitabat, at-
 rne, legumine, bonoque vino alebatur.
 morrhagiae cum pulsu debili, parvo, ma-
 atque lassitudo corporis, nimiam adesse dis-

solutionem sanguinis demonstrabant. Cui ut remedium afferretur *acidum Vitrioli* potui immisceri, dimidiamque unciam *corticis Peruviani* quotidie cum vino acidulo sumi ordinabatur. Cum autem tres unciae *corticis* vim morbi non imminuissent, sequens pharmacon ad ductum SYDENHAMII praescriptum est.

Rec. Conserv. Cochl. Unc. unam ac. dimid.

———— Absynth. pont.

Flaved. Aurant. aa. Unc. unam.

Rad. Angel. cond.

Nuc. Mosch. cond. aa. Unc. dimid.

Pulv. Ari compos. Drachm. duas.

Syr. Aurant. q. f.

F. Electuar. d. ad Ollam. Sumatur interdum cochleare parvum.

Hoc bis assumto, maculae omnes disparuere; haemorrhagiae autem mox unius, mox ambarum narium, omnibus remediis repugnabant. Frustra quantitatem *citreorum* malorum a cel. LINDIO⁶⁾ laudatorum comedit; frustra varia adstringentia ut *serum lactis aluminatum* et *aqua martialis* propinabantur, *vitriolumque* aqua dilutum applicabatur. Nec *pediluvia tepida* quibus usus est ut sanguis ad inferiora derivaretur, nonnihil proficiebant; nihilominus enim usque ad mensem Decembrem revertē-

6) *Opera universa. Lugduni Batavorum* 1741. pag. 631.

7) *Traité du Scorbut, Paris* 1756. T. I. p. 259.

tantur aliquoties haemorrhagiae ; parciore erat
 quam antea sanguinis effluxus. Assumfit nunc
 quotidie unciam dimidiam *corticis Peruviani* ;
 simulque *aquam* vel *martialem* vel a *spiritu Vitrioli* ;
 acidulam bibit. Ingruens tandem frigus. ficcum
 Epistaxi finem imposuit. Ob linguam sordidam
 aliquoties leni cathartico alvus ipsi ducebatur, et
 reconvalescens ; salvusque ut videbatur, primis
 Januarii diebus a. c. dimissus est. Humores ut ad
 lebitam consistentiam redigerentur, deperditique
 restituerentur, ciboque non alio nisi facile dige-
 rendo uteretur, saepius gelatinam animale (Gé-
 lée) comedere suafum est.

Die 17. Februarii post levem ictum factum est,
 et haemorrhagiae redirent ; erat tamen suspicio,
 ut non tam ab ictu, sed a sanguine potius rur-
 sus dissoluto natas fuisset : nam cum hoc tempo-
 re spatium medicinam allatam neglexisset, maculae
 e quibus jamjam diximus, simul apparuerunt.

Rursus sed frustra in auxilium proponebantur
 omnia jam enarrata remedia ; sic et decoctum
imitatum Pini, quas clar. CLERC^s) in dissolu-
 tione sanguinis scorbutica laudat, inaniter adhi-
 bebatur. Aquae martiali nunc et ipse *mars* sub
 forma pillularum adjungebatur. Frequentiores

*Histoire naturelle de l'homme considéré dans l'état de mala-
 die. Paris 1767. Tom. II. p. 138. seq.*

simulque copiosiores evadebant haemorrhagiae, ita ut saepius libram sanguinis adeoque duas in nyct-
hemeri spatio perderet. Pulsus semper parvus
nunc magis magisque accelerabatur. Pediluvii
tepidis, nec non remèdiis adstringentibus, inspif-
santibus ac roborantibus uti perrexit. A die pri-
mo usque ad 27. Martii intermittebant haemor-
rhagiae, quo copiosius redirent; tunc accedebant
febris, oedema pedum, aepesia, pallor et frigus.
Accidit nunc aliquoties ut per quinque imo sex
horas continuo stillicidio sanguis exiret, donec
serum rubellum, linteamina vix tingens, tantum-
modo promanaret. In tanto discrimine electua-
rium hocce ordinabatur

Rec. Conserv. Fumar. Unc. duas.

Cort. Peruv. Unc. un.

Spirit. Cochl. Drachm. dimid.

Syrup. Fumar.

—— de Acetof. aa. q. f.

F. Electuar. Sumatur saepius cochleare parvum.

bibit aeger quoque *serum lactis cum alumine*; nec
non *Tartarus emeticus* in refracta dosi potui ut
immisceretur atque clysmata cum saccharo Tho-
mae applicarentur ordinatum est, scilicet ut al-
vum laxando, humores ad inferiora derivarentur.
At puer viribus omnino destitutus, ut nequidem
erecto corpore sedere posset, colore cadaveri simil-
limus, tres ad quinque fere uncias sanguinis,

quem ob tenuitatem hoc nomine vix dignum
 cenferes, quotidie e naribus fudit. In animi de-
 liquio supremas vitae dies egit, donec die 25.
 Martii ultimum spiritum duceret.

Epicrisis.

Qua laboravit aeger *haemorrhagia*. SAUVAGE-
 SII ⁹⁾ illa esse videtur in *Chronicis*, morbusque ma-
 culosus haemorrhagicus BEHRENSII ¹⁰⁾.

Omnia quae enarravimus symptomata morbi,
 sanguinis putridum ac dissolutissimum statum in-
 dicabant. Inde maculae, inde haemorrhagiae, in-
 de pallor ac lassitudo. Legimus enim apud HUX-
 HAMIIUM: ¹¹⁾ „In dissolutione ac putredine san-
 guinis, homines subito per summam totius cor-
 poris cutem eruptionem macularum violacei, li-
 vidi aut quoque nigri et coerulei coloris experiri,
 et mox profusa periculosaque interdum immo
 mortifera haemorrhagia corripitur. Petechiae istae
 aut maculae lividae demonstrant, globulos san-
 guinis dissolutos, ingressos esse telam ullelosam
 aëra exhalantia caeteraque, ubi impacti haeren-
 tes, haecce excitavere phaenomena; quod si in

1) *Nosolog. method. Cl. IX. Ord. I. Gen. I. spec. 6.*

2) BEHRENS de morbo maculoso haemorrhagico in WERLHO-
 FII operibus medicis cura WICHMANNI. Hannov. 1775.
 pag. 624.

3) In Operibus physico medicis. Lipsiae 1764. Tom. II. Cap. V.

vasis tenuioris structurae, in superficie quadam corporis laxioris tegmenti accidit, transfunditur sanguis. — En causam *epistaxeos* atque *stomacaces* prae omnibus aliis haemorrhagiis vulgaris.

Aliter sese res habet in haemorrhagiis a plethora ortis; hic enim sanguis in corpore abundans, vasa extendendo et disrumpendo meatum sibi parat: ad curandos ergo hoc morbo laborantes, opus est ut sanguinis quantitas minuatur, alimentaque sint minus nutrientia.

Prorsus contrariam vero requirit methodum mendi haemorrhagia a putrido ac dissoluto sanguine orta. Si quis enim hoc statu venam secaret, mortem sane acceleraret.

Experimenta in hanc rem instituta nos convincunt, dissolutionem qua sanguis laborat, ab acrimonia alcalina praedominante oriri, quae vel miasmati, vel veneno ingurgitato, vel cibis nimis è regno animali desumptis, vel calori excedenti, vel transpirationi suppressae attribuenda est. — Nisi forte transpiratio suppressa fuerit, unde aeger malum sibi acquisivit aliam dissoluti sanguinis causam nominare nescio. Hac enim secretionis suppressa humores fieri acres, alias secretiones turbari, ergo naturam humorum mutari, quotidiana nos docet experientia.

Quod si quid auxilii quaerere cupimus, id fieri debet usu tempestivo et convenienti *acidorum, corticis Peruviani et adstringentium*, quibus natura humorum mutatur; inepte enim foret, si orificia vasorum comprimendo sanguinem retinere studeamus; maculae enim istae quae eadem ac haemorrhagiae causa efficiuntur, mox numero et magnitudine augerentur, vasaque hic vel illic aperirentur, unde *stomacace, haemoptysis*, aliaeque mala timenda essent.

III.

SCORBUTUS.

Die 14. Septembris anni 1786 vetula 65. annos nata omnibus scorbuti symptomatibus vexabatur. Maxima lassitudine afficiebatur, ut vix ac ne vix quidem in lectulo erecta federe posset; facie pallida subtumida erat; gingivae lividae tumidaeque sanguinem fundebant; animam exhalabat foetidam; pectus, femora ac crura maculis partim majoribus, partim minoribus iis similibus quas jam in morbi praecedentis historia descripsimus, conferta erant. Saepius maculae istae locum formamque mutabant; postea grandiorum quaedam in ulcera putrida convertebantur. Pungentem dolorem eumque vagum ad pectus interdum sentiebat. Pulsus ab initio debilis, tardus, intermittens, eruptis ulceribus

frequentior tangebatur. Eodem tempore levi fluxione alvi laborabat, quae antea constipata fuerat. Urina semper livida, foetida.

Domum humidam quidem in qua aegra habitabat, anxias curas quibus diu opprimebatur, neglectamque corporis motionem, non autem cibum durum, crudum, salsumque, causam morbi judicare possumus. Cibo enim e regno vegetabili ac animali desumpto, eoque frugaliter vivebatur.

Stomacace ac maculae, tantae lassitudini conjunctae, dissolutionem sanguinis scorbuticam adesse manifestabant, quam ob causam statim *cortex Peruvianus*, *acidum vitrioli* in potu, herba *Cochleariae* in jusculo carniū ut fumeretur plurimumque vegetabilibus ac paululo vini nutriretur aegra ordinatum est.

Per aliquot temporis spatium his remediis usā, conquesta est, claviculas, femora ac crura, ulceribus quae ex maculis illis orta erant, foeda esse. Limonadam igitur cum succo citri bibi, citreaque mala ac aurantia edi suavis est, ad quae cel. LIND¹²⁾, KRAMER¹³⁾, atque YVES¹⁴⁾ ut intuitum portum confugerunt. Porro decoctum

12) Loco jam citato.

13) In *medicina castrensi*. Nürnberg 1735. p. 83.

14) Epistola ipsius de hac re, legitur apud LINDIUM l. c. p. 264.

ortidis Peruviani cum syrupo *fumariae* atque *spitu vitrioli* acidulatum praescribatur, quod per octodecim dies sumfit, eo modo ut initio morbi unciam dimidiam, postea autem unciam unam *ortidis* quotidie assumeret. Alvus interdum radice *rhabbari* ducebatur: omnia nunc in meliora redebant. Maculae, ulcera atque stomacace jam sanuerunt, vires quoque restaurabantur; gingivae adhuc spongiosas ut roborarentur, ope spiritus *chleariae* aqua diluti collui curatum, et paullo post aegra omnino sanata dimissa est.

Epicrisis. ¹⁵⁾

Dubium non est quin aegra scorbuto laboraverit, quod symptomata ejus adfuerant evidentissima, quamquam neque carne falsa, neque cibis rioribus aut difficilioribus digestu, quibus vulgus morbus adscribitur, vesceretur. Scorbutum enim absque tali victu oriri posse, varia exempla probant, quibus epidemia scorbutica Germanonum in Hungariae castris commorantium praecipue annumeranda est, quos KRAMER ¹⁶⁾, carne

Si quis scorbutum qui ratione incrementi ac symptomatum tantum distingui posse videtur, in varias species dividere vellet, morbo nostro nomen imponat, *scorbuti lividi* atque *petechialis*, secundum NIETZSCH in theoretisch praktischen Abhandlungen des Scharbocks. Petersburg 1747.

In *Epistol.* p. 33.

receni, ciboque facili digestu nutritos esse ait. MEAD ¹⁷⁾ de classe cui ANSON praefectus erat, verba faciens, annotat: classiarios scorbutum effluere nequivisse, quamvis carne et aqua bona abundanter nutriti fuissent.

Cibos falsos, durosque acrimoniam humorum efficere posse, neminem negaturum, scorbuti autem contrahendi hanc esse causam sufficientem vix aegre quemquam concessurum esse existimo. Sic nullo prorsus jure scorbutus navigatorum vexamen, fali marino quo ad cibos condiendos utuntur, attribuitur. BARTHOLINUS ¹⁸⁾ enim et LIND ¹⁹⁾ affirmant: se optimo cum fructu in putredine adaucta, atque oedemate pedum scorbutu laborantium, per quatuordecim dies continuatim aqua marina alvum duci curasse.

Majoris momenti esse videtur defectus victus vegetabilis, qui fermentatione, cui in ventriculo obnoxius est, a putredine in quam victus animalis inclinatur, praecavet, eamque avertit.

Causa occasionalis praecipua scorbuti, quam et in aegra nostra invenimus, est transpiratio aëre humido suppressa; accedunt curae animum cor-

17) *Medical Works*, 8vo. Edinburgh 1775. pag. 330. ANSON *Voyage au tour du monde*, 8. 1764. T. IV. p. 6. et 9.

18) In *Actis Hafnienfibus* anni 1673. p. 7.

19) l. c. p. 112.

ousque deicientes, atque neglecta corporis exercitia. Iam OLAUS MAGNUS ²⁰⁾ notavit: domicilia frigida, humida scorbutum progignere, ejusque progressus accelerare posse. Sic SAUVAGE-RIUS ²¹⁾ inter principia scorbuti numerat, aërem frigidum simulque humidum, vitam otiosam, pathemata e languore orta, ut moerorem, metum, cibum viscosum sine vegetabilibus.

Quod vero scorbutus navigatores saepissime afficiat, tribuendum est atmosphaerae, quae humidior supra mare quam terram; quieti porro, qua scilicet fruuntur in stratis, paucis antè horis vel pluvia, vel undis fluctuantibus humectatis; praeterea sollicitudinibus, quibus tempestate orta vitae aleam turbantur. MURRAY ²²⁾ commemorat classarios variis piscibus, pane, aqua ac aliis alimentis bonis munitos, naves conscendisse: cum vix e portu soluissent, tempestatem humidam, nubilam, ventosam, continentem coortam esse, unde praeterlapsis nondum sex hebdomadibus, centum et viginti homines in duabus semitantis navibus scorbutu laborasse. — In obsidione Thorunii anno 1703 aliquot millia Sa-

²⁰⁾ *Historia de gentibus septentrionalibus*, 1555. p. 118.

²¹⁾ *Nosol. method.* Cl. X. Ord. V. Gen. XXV.

²²⁾ In *Itinerario* cujus epitomen apud LINDIUM p. 137. legimus.

xonum scorbuto periere, quem coelo tunc in omni Europa humido, nebuloso cui expositi erant, potius attribuere debemus, quam vegetabilium inopia, qua malum ipsorum augebatur quidem, vel curatio saltem distrahebatur.

Exempla ergo commemorata demonstrant, aerem humidum magis quam omne vitium diaetae ad malum progignendum conferre posse. Ab aere humido pori obstruuntur, solida laxantur, transpiratio impeditur: inde acritas humorum, gravitas membrorum, defectus appetentiae ciborum, importunitas, animi dejectio quam fere omnes plus minusue tempore humido sentimus, exoriuntur. SAUVAGESIUS ²³⁾ ait: „Materia
„ perspirabilis frigore, humiditate, otio, moe-
„ rore, diaeta crassa supprimitur, corrumpitur,
„ alcalescit; eaque acrimonia singularis putrida est
„ causa scorbuti.”

Quaeritur quoque possimusne recte nutriri, numque bonum chylum exhibere possint cibi, si aër quem ipsismet in ventriculum haurimus, particulis heterogeneis mixtus sit. Praeter quod aëre humido transpiratio supprimatur, sunt ²⁴⁾ qui existimant, partem aëris circumfusi a corpore absorberi, unde humores vappidi et ad putredinem

23) l. c.

24) KEIL *tentamina physico medica*. Lugd. Batav. 1730. p. 195.

ioni fierent. Hunc humorum nisum ad putredinem demonstrat sanguis venae sectione vel haemorrhagiis e corpore missus, qui ut HUXHAMUS¹⁾ monet, "semper quasi ut merum coagululum apparet, cum non ut consueto modo fieri solet, in crassamentum ac serum separatur, sed aequalis semicoagulata remaneat massa, quae plerumque lividi aut obscurioris consueti est coloris, et licet nonnunquam diu florida satis persitet, semper tamen citius putrescit." demonstrat idem anima foetida ac maculae in superficie corporis, quae ut jam antea diximus, huic ac resoluti sanguini attribuendae sunt; sanguis consueti tenuior si acrior fit, vasa minora introdit, formatque ulcera putrida sanguinolenta. Angustiae caeteris paribus plurimum putredininoxiae sunt, quippe quarum vasa minimum protecta, adeoque aëri putredinem semper adaugeti, exposita sunt.

Fluidum nervaeum non ut in statu naturali fit, sanguine semiputrido secerni posse, luculenter patet; debilitas igitur ac lassitudo corporis animae hinc oritur. Eaque lassitudine afflictus aeger omnem corporis motum negligit; unde morbus, praesertim si aër quem aeger respirat non mutatur, indies augetur. Idem aegrae nostrae accidit,

In capite jam citato, *de sanguinis resoluti ac putridi statu*,

cujus corpus praeterea jam curis anxiiis morbisque debilitatum erat. Ob neglectum motum corporis, pluribus pedes tumescunt, antequam morbus magnum incrementum ceperit.

Exinde videmus curationem requirere immutationem humorum corruptorum. Aër ficcus, calidus in quo transpiratio recte fieri potest, cibique facile digestibiles ex animalibus et vegetabilibus mixtis iis praesertim sumti, quibus major aëris fixi copia inest, brevi tempore miserrimum aegrum praesertim si corpus moveatur, animusque hilaris sit, restaurare possunt; qualem felicem eventum morbus memoratus habuit, cujus ex methodo medendi medicamina, mea quidem sententia, convenientissima perspicui possunt.

IV.

ANASARCA AB ADIAPNEUSTIA.²⁾

Die 28. Septembris anni 1786. iuvenem robustum 16. annos natum *hydrops anasarca* prehendit. Caput non solum ita ut vix oculos aperire posset, intumuit, sed & manus, abdomen, partes genitales atque pedes ad tantum volumen increvere, ut omnibus motibus privaretur aeger. Urinam paucam turpidam misit.— Cum omne

2) vide SAUVAGESII *Nosol. meth. Cl. X. Ord. II. Gen. VI. Sp. I.*

malum sine causa evidenti infra nycthemerum apparuisset, a transpiratione suppressa originem illuxisse persuadebat; quam ob causam *roob Juniperi* cum *syrupo domestico*; simul ac decoctum radicis *liquiritiae* cum baccis *juniperi* ut assumeretur ordinatum est.

Sequenti die diminuta jam erat anasarca; cutis ad tactum mollior atque humidior. Pulsus antea parvus, celer, nunc magnus tardusque erat. Continuata fuere eadem remedia. Die 30. Sept. tumor capitis, extremitatum, scrotique prorsus fere evanuerat; abdomen tantummodo malleorumque regio in pedibus erat inflata. Pillulas e *resinae Jappae* granis xv. & *Kermes mineralis* granis vii. per duos dies assumfit. Frequentissime inde aluus lucebatur; tumor subito evanuit, ita ut juvenis, sexto morbi die optime restauratus esset. Ad reddendum visceribus robur, infusum radicis *Mei* bis adhuc mane hausit.

Epicrisis.

Inter tot quos transpiratio suppressa progignit morbos, *anasarca* non rarissimus est. Inuadit robustos optima valetudine gaudentes, ut nostri exemplum probat, praecipue autem istos, qui morbo exanthematico, ut v. c. morbillis antea laboraverant; cujus exemplum aliquoties in Bre-

photrophio civitatis hujus videre mihi licuit, cum infantes citius post morbillos aëri se exposuissent. Poros apertos, laxiores constringit clauditque aër, praesertim si ex majori spatio in minus coërcitus in corpus sudans agit. Retinetur ergo transpiratio, & nisi alia postea augeatur excretio, ut v. g. urinae qua humores exsuperantes sanguinique nocivi e corpore mittuntur, necesse est ut loco quodam se accumulent, id quod saepius in tela cellulosa cutis accidit.

Non mirum ergo est, si post refrigeratum caput, corpus universum intumescit, cum tela cellulosa cutis ubique inter se connexa sit, & sicuti fungus hac parte imbutum humidum, alteri communicet.

Conveniunt itaque omnia sudorem urinamque promoventia; indicantur purgantia ac resolventia, haec quia facillime ob retentam secretionem circulatio turbatur unde obstructions oriri possunt.

Morbus ut quodcunque malum a transpiratione suppressa ortum, sudore, urina, ac sedibus iudicatur.

V.

CYSTIRRHOEA.

Vir 50. annorum temperamenti sanguineo-melancholici, vitam sedentariam agens, qui olim

haemorrhoidibus laboraverat, nec non multis ex-
 uciatus fuerat salivationibus mercurialibus, per
 quot jam annos stranguria vehementissima infe-
 rebatur.

Is die 10. Januarii a. c. urinam muco subal-
 bidulo gelatinoso mixtam mittebat, quae cum ali-
 quandiu stetisset, sedimentum deponebat, tenax
 glutinosum tractile, nunc majore, nunc minore
 quantitate, ita ut saepe tertiam partem emissae
 urinae expleret. Diu noctuque torquebatur aeger,
 mihi enim vix praeteribat, quin urinam
 doloribus vehementissimis mittere cogeretur.
 Pus habebat paruum, debilem, consueti paullo
 frequentiore. Lingua limo subflavo spissiore ob-
 ducta erat. Mutabatur tandem morbus in hydro-
 nem omnibus remediis repugnantem.

Dubia causa morbi fuisset, sitne luis venereae
 olim infectus erat reliqui quoddam, ut cre-
 derant medici antea vocati, an lithiasis, an
 rheumatismus, nisi aeger antequam hoc morbo
 ceretur, se haemorrhoidibus laborasse edixisset.
 Hinc ergo malum fluxui haemorrhoidali retro-
 cesso, atque ad vesicam derivato attributum est.

igitur ut haemorrhoidum causae, obstructioni-
 scilicet, aut impedito sanguinis in vena por-
 transitui obveniretur, *Sapa Venetus* cum *Kerme*
mercuriali praescripta sunt, simul lenia diuretica ut

roob baccaeque Juniperi atque *Uva Ursi*: verendum enim erat ne sedimentum urinae tenax, grumolum, nisi dilutum educeretur, se coagulet, novumque malum adducat. His usus per aliquot dies, majorem quidem emittebat quantitatem urinae, stranguria autem non minuebatur. Tunc *lac* in urethram iniici, atque aluum *Manna* duci iussum. Accidit nunc cum ob linguam fordidissimam ac squalidissimam, aluus aegri aliquoties continuatim evacueretur, ut dolores inde valde mitigarentur atque sedimentum urinae minueretur. Pillularum saponacearum usus continuatus est, atque *serum lactis cum syrupo florum persicorum* alternatim cum decocto *radicis althaeae* interdium inhauriebat, ut ex illo aliquoties defurgeret. Nocte 23. Februarii improvise gravissima stranguria rursus cruciabatur, urina uti praecedenti tempore sedimentum jamiam descriptum deposuerat; quare iterum *Manna* sub emulsionis forma nec non *Opii* granum unum in duas partes divisum exhibebatur, quod si dolores redirent aliquot horarum intervallo sumat. Sed nil inde mutabatur, dolores nunc atrociores, neque noctu neque diu somnum permittebant. Eccoproticis igitur quae maximum sublevare videbantur, continuavit; ad limum porro evacuandum, qui in vesica haerens & ab urina (quae parca quantitate secreta, longius in vesica commoratur, ergo et acrior fit) disso-

ut cum ipsa educeretur, dolores ut quidem intelligebam, creabat, — aqua calcis cum lacte, simulque decoctum diureticum e baccis *Alkekengi*, *Juniperi*, herba *Uvae Ursi*, ac *Melissophylli* ordinatum est. Paullatim diminuebatur nunc sedimentum urinae, quae jam absque ullo incommodo mingebatur.

Ab ultimis Martii diebus usque ad medium Aprilis *jusculum aperiens*, antea descriptum, quotidie bibit, quo lenissime purgabatur, et lingua cordibus quibus semper obducta fuerat, plurimum purificabatur. — Quum jam omnes sperarent eum saene restauratum esse, hem! oedemate pedum torripitur. Omnino patebat ex uno eodemque fonte malum cum praecedentibus manare; quare solventibus ut *Kerme minerali* ac *sapone veneto* sub forma pillularum continuavit, adpersa massae guttula *olei Therebinthinae* ut inde fiat *saponis chemici* aut *Starkeyani* species. Porro *liquor terrae foliatae Tartari* hoc modo conficiendus praescribatur.

Rec. Aceti vini Libr. unam.

Salis tartari q. f.

ad Saturationem.

adde.

Syrupi Domestici. Unc. un.

D. S. Omni bihorio cochleare.

Decoctum diureticum repetere et iussus est. Urina nunc clarior, fere sine ullo sedimento,

parca tamen copia mittebatur. Mox intumesciente abdomine, hydrops ascites formabatur. — Plurimis nunc remediis quae *Auctores Medici experientissimi* commendant, ascites ut tolleretur tentatum est. Adhibebatur igitur *scilla* varia sub forma; *Oxymel Colchicum*; syrupus *Domesticus*; roob *Ebuli* cum *sale Tartari* et puluere *radicis Jalappae*; *Digitalis purpurea* LINNAEI sub forma decocti atque syrupi, sola atque cum variis jamiam enumeratis mixta; *sapo Venetus* usque ad drachmas duas quotidie; pillulae resolventes ad modum BACHERI; *Tartarus emeticus* in refracta dosi; *cremor Tartari solubilis*; *vinum cum alcalinis* et *baccis Juniperi*, et quae sunt alia.

Oleum Olivarum cujus ope cel: MEDICUS ³⁾ aegrotos miserrimos curasse ait, solum ac cum *spiritu salis Ammoniaci* mixtum, bis ac ter de die infricari curavimus sed doleo! frustra. Lotium semper pauca copia missum est. Nimium jam increverat abdomen, quare paracenthesis instituebatur, qua librae triginta sex aquae emissae sunt. Tentabatur tunc *marte* atque pauxillo *vini Rhenani* visceribus robur reddere; ceterum perrexit pillulis *saponaceis*, *Kerme minerali* atque syrupo de *Digitali*. Attamen paullo post abdomen iterum

3) Medicus Sammlung von Beobachtungen aus der Arzneywissenschaft. 2ter Band Seite 569. und folgende.

qua repletum est, quae rursus paracenthesi emit-
batur.

Die 27. Martii cum prorsus nulla adesset stran-
guria, sanguinem mingebat, quod usque ad pri-
mum Junii gradatim minuta copia accidit. In-
terea ad omne volumen quod antea habuerat ite-
rum pervenit abdomen, unde die 4. Junii tertia
hic punctio facta est; *syrupos tunc scilliticum,*
Domesticum, Colchicum, mixtos vario modo
cum *Digitali* continuo deglutivit, sed incassum.
Die 21. Junii pulveris *Digitalis p. L.* grana duo
de die sumsit, quo quidem factum est ut pri-
mo paulo majorem urinae quantitatem mitteret:
sequentibus autem diebus nullus inde effectus,
nisi quod urina sedimentum iterum deponeret,
observabatur. — Doleo fane hicce locorum tan-
tum infelicem fuisse usum *Digitalis p. L.* cujus
virtutem antihydopicam WITHERING⁴), tot
templis probare studet. Duorum mensium spatio
quinque hydropicis incassum exhibitam vidi.

Iterum iterumque abdomen maxime inflatum
paracenthesin requirebat. Ufu alterno hujus ali-
que nominatorum medicamentorum continua-
te, donec diem obiret ultimum 14. Julii.

D. Wilhelm Witherings Abhandlung vom rothen Fingerhut.
Aus dem Englischen, Leipzig 1786.

Epicrisis.

Singularem certe hunc morbum quem secundum PARNHAM ⁵⁾ speciei *Cystirrhoeae sympathicae haemorrhoidalis* vel *intestini recti affecti* annumerandum esse censeo, a nemine praeter cel. HOFFMANNUM ⁶⁾ atque LIEUTAUD ⁷⁾ memoratum inveni. Ab affectu praesertim isto quem ⁸⁾ *rarum vesicae* nominat HOFFMANNUS, non multum differre videtur. Morbus caeterum est quem SAUVAGESIUS ⁹⁾, *pyuriam mucosam*, LIEUTAUD ¹⁰⁾ *catarrhum vesicae*, LINNAEUS ¹¹⁾ *glus* nominat. Quoniam olim haemorrhoidibus laboraverat aeger, sanguis antea ex ano emissus, nunc autem ob varias causas retentus, necessario alium meatum sibi parabat. Igitur vasa vesicae, haemorrhoidalibus vasis proxima extendit infarcitque, donec si non nimis magna ibi fuerit quantitas sanguinis, aut vasa vesicae strictiora fuerint, pars

5) vide ejus *dissertationem de Cystirrhoea*, in *Thesauro medico. Edinburgensi novo*. Edinburgi et Londini 1785. Tom. 1.

6) vide ejus *consultat. et respons. Medic. Cent. II. ep. III. casus*. 84. et 93.

7) *Précis de médecine pratique*, Paris 1760. p. 386.

8) Est jam citatus casus 93.

9) *Class. IX. Ord. III. Gen. XXVIII. Sp. 6.*

10) l. c.

11) *Genera morborum definita*. Upsaliae. 1763. Cl. IX. Ord. IV. 200.

cofa vesicam penetret et sicuti ab initio aegro nostro contigit, stagnans hoc serum cum sale urioso coniunctum acrior fiat, atque orificium vesicae irritando, vehementissimos producat dolores: si autem maior fuerit copia sanguinis irruentis, et vasa vesicae laxiora, cruor tandem in vesicam penetret. — Hoc cum aegro nostro quoque acciderit, arguit omnino, nos de sede atque causa morbi recte iudicasse. Ceterum rarum non est reperire apud auctores, post suppressas haemorrhoides consuetas, haemorrhoides vesicae aut mictum cruentum, subvenisse. Tale est exemplum morbi cuiusdam, de quo Clar. QUARIN¹²⁾ mentionem facit. Sic omnes qui de mictu cruento scribere faciunt, inter alias ejus causas, haemorrhoides suppressas referunt.

Inquiramus nunc in praecipuam haemorrhoidum causam, impeditum scilicet sanguinis transitum per venam portae, aut obstructiones viscerum abdominalium quae plurimum ab illo dependent, et non mirabimur, multos antea haemorrhoidibus laborantes, tandem hydrope affici, imo aquarum pondere suffocari.

In statu circulationis impeditae languorem ac debilitatem specialem addesse supponimus vasorum

sanguiferorum, atque lymphaticorum, unde haec lympham sibi destinatam minus facile recipiunt, quae itaque in telam cellulosam effunditur.

Nulla ergo datur methodus medendi, nisi quae in obstructionum illarum resolutione consistit. Hocce si fieri potuisset in aegro nostro, non dubito quin Cystirrhoea et Ascites ex una eademque causa proveniens, feliciter curata fuerit. Nam si paracenthesi aquam in abdomine collectam detrahimus, medicinam tantum cito transituram aegro paramus, ut enormis anxietas et metus suffocationis auferatur atque viscera ab aqua relaxata roborari, adeoque medicamenta efficacius in corpus agere possent.

VI.

EPILEPSIA PLETHORICA.

Primis anni 1787 diebus juvenis 14. annorum plethoricus, temperamenti sanguinei cholericus, Epilepsia comprehensus concidit. Parentes, num antea jam eodem, aut alio morbo praesertim exanthematico laborasset interrogati, respondebant, tres circiter ante menses, cum fornaci nimium calefactae se per longum tempus exposuisset, idem accidisse juveni.

Narrata haec et praesertim pulsus magnus, for-

que omne malum plethorae attribuendum esse
 facile indicabant; quam ob causam larga venae
 sectio institui, cibisque minus nutrientibus,
 praesertim e regno vegetabili desumptis vesci or-
 dinabatur. Secundo post paroxysmum die *tarta-*
ricus emeticus, ob linguam nimis sordidam adhibe-
 retur. Paucis intermissis diebus pluries aluus
 educabatur. Nihilominus die 5 Februarii re-
 cepit malum et cum iterum pulsus magnus du-
 ctusque tangeretur, faciesque sanguine turgida ap-
 pareret, secunda vice vena ut secaretur iussum est.
 Tunc per aliquot dies *aquam Seidschützensem*
 usitavit, eo fine, ut humores derivando plethora
 removeretur. Die 10 Februarii iterum sanguis de-
 ductus. Attamen die 14 eadem qua primum
 parauerat vehementia, revertebatur paroxysmus;
 eodem die bis sanguis educus est, et quin-
 die post denuo; pulsus enim rursus plenus
 magnusque erat. Cum octodecim post dies ma-
 lum nondum rediisset, consilio ut saepius laxan-
 tus uteretur; omni bimestri ad minimum usque
 in plethora minui videretur, sanguinem sibi de-
 duci curaret; nimios corporis motus evitaret;
 ut antea dictum, vegetabilibus imprimis
 uteretur, dimissus est. Hoc usus consilio hodie
 cum septem et quod excedit inde prae-
 lapsi sint menses malo immunis fuit, optima-
 valetudine fruitur.

Epicrisis.

Scimus omnia quae sanguinem caput versus magna copia, ita ut cerebrum irritari possit, pellunt, epilepsiam creare posse.¹³⁾ Videmus plethoricorum faciem sanguine turgere; haemorrhagiarum in ipsis frequentiores esse; ergo non est cur miremur, si calore aucto, vasa cerebralia tenuioris structurae ita extenduntur, atque infarciuntur sanguine, ut cerebro inde compresso convulsiones terribiles exoriantur. Itaque, nisi post crebriores jam insultus, cerebrum majorem acceperit irritabilitatem, omnisque plane curatio superuacanea fuerit, unica superest medendi methodus, ea scilicet, ut causam occasionalem, plethoram dico tollamus.

VII.

MELAENA SEU MORBUS NIGER.

Die 5. Martii a. c. virgo 32. annorum, corporis laxi plethorici, dispositionis hystericae, vitam sedentariam agens, cum aluum per quatuor dies constipatam, ope clysmatis ducere tentaret, faeces excrevit duras, nodosas, sanguine tinctas. Nunquam vero haemorrhoidibus nec externis, nec internis laboraverat. Quatuor ante dies colica flatu-

¹³⁾ TISSOT *Traité de l'Epilepsie*, Paris 1770. Article VIII.

ta se laborasse, quam dejectio materiae subnitidae, foetidae, tenuis secuta esse dicebat; a quo tempore alius nisi per clyisma solueretur, obstructa mansit.

Eodem adhuc die purum sanguinem rubidum proponebat aegra, unde multum viribus defecit.

Omne statim malum vitio systematis venae cruentae, sedibusque retentis adscribebatur. Pulsus nulli plenus durusque tangebatur primo ut vena tractaretur adegit. Ad crastinam lucem emulsio emanna ordinabatur; tunc per aliquot dies *serum tamarindinum* cum *syrupo florum persicorum*, ut bis terue de die duceretur alius, bibit.

Die 10 faeces adhuc erant sanguine mixtae; cruentum biduum nunc nihil nisi aquam cum *spiritu violae* acidulatam assumpsit, ut inde vasa, quae intestinis rupta suspicabamur, constringerentur; alium quotidie clysmatibus laxam effecit.

Die 13. iterum *Manna* purgabatur. Dejectiones cruentae nunc desierunt, sedesque erant naturales.— Infusum radicis *Rhei* ut viscera roboraretur, aliquoties adhuc bibi ordinatum est; si- milique pillulae praescriptae sunt ex *Asa foetida*, *Opio*, quia ut dicebat, saepius globulum in stomachum ascendere, dispepsiam ac dolores circa ventriculum sentiebat. Consilio ut aqua martiali,

lenioribusque purgantibus uteretur, ut aluum semper laxam habeat, die 31 Martii reconualida dimissa est.

Epicrisis.

Eundem morbum HIPPOCRATES¹⁴⁾ νευρὸν μελαιναν; HOFFMANNUS¹⁵⁾ *secessum cruentum* atque SAUVAGESIUS¹⁶⁾ *Melaenam vel morbum nigrum* nominat. Exemplum huc pertinentia legimus apud cel. HOME¹⁷⁾.

Causa morbi vitium venae portae fuisse videbatur, praesertim cum malo hysterico laboraret aegra. In vena portae stagnans sanguis e vasis in superficie canalibus alimentariis dispersis¹⁸⁾, tandem egressa, per anum redditur. Si diutius stagnaverit, semper colorem ferrugineum¹⁹⁾ accipit, quam ob causam varii auctores materiem in hoc morbo excretam pro bile habent; et maxime verosimile est, materiem subnigram, quam aegra antequam aluum obstructum haberet, reddiderat, ejusdem

14) *de Morbis* l. II. p. 486. 48.

15) HOFFMANNI *Medicina rationalis systematica*. Francof. 1738. Tom II. pag. 212.

16) l. c. Cl. IX. Ord. II. Gen. XI.

17) Home klinische Versuche. Leipzig 1781. Seite 134.

18) vide CULLEN in l. c. Tom. II. §. 771. 1029. et 1489. et HOFFMANNI. l. c.

19) confer hic CULLEN mox citatum §. 1029.

naturae fuisse. Simulac enim vasa e quibus materies illa stillaverat a faecibus durioribus magis distenta essent, sanguis naturali suo colore rubidus promanabat.

Prae omnibus ergo plethora minuenda erat; salius laxa servanda, ut obstructions solverentur, atque caveretur, ne faeces duriores vasa irritarent; intestina tandem roboranda.

VIII.

EXPERIMENTA NONNULLA CIRCA METHODUM CEL. CLARE LUEM VENEREAM TRACTANDI.

Mulier 26. annos nata ab infante cui mammam dabat, lue inficiebatur. Primum herpes blissimulans papillas mammarum prehendit malum, tunc gradatim usque ad partes genitales quas per multis ulceribus quasi circumcludebat, progrediebatur; tandem et fauces, glandulasque axillares et inguinales inde afficiebantur.

Chirurgus cujus opera utebatur aegra, *Mercurium dulcem* frustra adhibuerat; igitur statim *Mercurius sublimatus corrosivus* quem aliis irritus datus, saepe juvasse constat, in diluvio propinabatur; cujus cum grana triginta assumsisset, ulcera in genitalibus ac femoribus evanuerunt quidem, in fau-

cibus autem vix movebantur. Quare die 20 Aprilis a. c. secundum CLARE ²⁰⁾) infricabatur buccis ter de die granum unum Calomelis.

Die 27. viginti quatuor frictionibus applicatis omne malum disparuerat. Ciebatur salivatio vix sensibilis, quae *pillulis cephalicis* bis adhibitis suppressibatur; tunc sex adhuc datis hujusmodi frictionibus atque aliquot purgantibus mulier sanata dimittebatur.

Paucis diebus post, honesta mater infantis quinque mensium, cui rusticam nutricem dederat, vehementibus doloribus nocturnis in ossibus, praesertim fronte torquebatur. Hac rectius inspecta exostosis apparebat. Hac in re dubia, utrum e causa venerea sit, e chirurgus cum domo versante quaerebatur, num unquam quid syphilitici in familia reperisset? Non negabat se hodie adhuc maritum lue infectum tractare. Adhibebatur igitur *Mercurius sublimatus corrosivus* in diluvio, cuius cum grana triginta sumisset, omne malum cessit. Decoctum edulcorans bibit et quoties ptyalismus se manifestaret, evacuans sumsit.

Ejus infans enervis atque infirmus, oculos inflammatos, ulceraque in partibus genitalibus habens, inquietus, imprimis noctu misere lamenta-

20) *Méthode nouvelle et facile de guérir la maladie vénérienne traduit de l'anglois, à Londres et à Paris. 1785.*

batur. Difficile fane non erat, naturam morbi infantis cognoscere, cum mater lue laborasset. Cum igitur infans jam ablactatus nutricis ope (quam paucis post delactationem diebus malum quoque comprehenderat) curari non posset, neque anni tempus capram lactantem permetteret, cui Mercurius infricari, ejusque lac infanti praeberi potuisset, iterum in hoc casu desperatissimo ad methodum cel. CLARII confugiebatur, *calomelis* scilicet granum unum bis de die gingivis infricabatur. Ulcera unguento *Cerussae* deligata paulo post disparuere, atque continuatis per quatuor septimanas frictionibus mercurialibus, infans sanus usque ad hunc diem persistit.

Interea mater ophthalmia vehementi afficiebatur, quae cum omni adhibitae methodo antiphlogisticae cedere nollet, omni credo jure, venerea existimabatur. Igitur nunc quoque, quia optimus eventus frictionum istarum in infante patebat, eadem et in matre, omni quam quis sperare posset, successu, vigesies quater applicabantur. Ptyalismus neque in matre neque infante advenit.

Eodem tempore nutrix, *Mercurii sublimati corrosivi* ope malo liberabatur.

Epicrisis.

Vix convenit meam de methodo doctif. CLARII

morbos venereos tractandi, proferre sententiam, eamque recommendare, cum viri doctissimi: atque experientissimi. CRUIKSHANK ²¹⁾, HUNTER, BUCHAN alique eam maxime approbaverint, ejusque utilitatem experimentis confirmaverint. Mercurium sanguini citissime certissimeque admiscere tendit auctor, quod vasorum absorbentium ope quibus infricatur citius omnino certiusque fit, quam si ore fumitur, tali enim modo maxima sane pars antequam ad secundas vias venerit, primis jam excernitur: taceam quod multis debilis constitutionis tormina, colicam adeoque diarrhoeam producat.

Non multum differre videtur methodus auctoris ab alia magis consueta, frictione dico *unguento Neapolitano* instituenda. Experientia tamen nos docet, non raro et ab hac tormina atque diarrhoeas causari; caeteroquin eam esse nauseosam atque tardam,--difficultates, quibus aeger eximitur, si methodo CLARII tractatur; nihil enim ingrati haec habet, nisi gustum metallicum.. Gravissimum quod methodo huic absorptionis obiici posset, est salivatio quam multis huic methodo subjectis subvenire videmus. Recte autem monet

21) vide *Riflexions de CRUIKSHANK. in CLARE l. c. pag. 18.*
Virorumque laudatorum epistolas in eodem libro. pag. 146.
et 147.

auctor²²⁾ tutius esse, levi ptyalismo vel tumori gingivarum se offerre, quo *Mercurium* cum sanguine intime mixtum esse, certiores sumus; quam periclitari, ne minus forte quam curatio mali requirebat Mercurii consumissemus. Multi praeterea sunt, qui ut auctor²³⁾ profert et e duobus nostris experimentis elucet, nunquam neque ptyalismo neque tumore gingivarum laborant, attamen optime brevi tempore sanescunt.

Experientia me edocuit, frictiones si in labiis, gingivisque instituuntur, rarius ptyalismum excitare quam si buccis applicatur Mercurius. Vasa enim salivam secernentia si frictione irritantur ad functiones suas magis excitantur, quare tunc Mercurii cum sanguine mixti, specifica in glandulas salivales vis, eo facilius peragitur atque ptyalismus creatur. Nihil autem interesse credo inter frictiones in gingivis labiisque institutas, aut inter eas quae in aliis corporis partibus magis usitatis fiunt, nisi quod in illis Mercurius citius vasa absorbentia penetrare possit, cum tegumenta habeant tenuiora.

Quod ad salivationem: uno eodemque certe tempore adveniet, si Mercurium in gingivas labiaque aut in inguina aliasve partes corporis infricaveris.

²²⁾ p. 16.

²³⁾ eadem pagina.

SINGULARIS IUVENIS CORPORIS CONSTITUTIO.

Proferam adhuc descriptionem iuvenis corporis certe memoria digni. — Natus est cute in universo corpore majus minusve livida. Nasum ac labia purpureo fere colore habet tincta; ungues quasi ferrugineos; linguam perfuscam. Ipsa oculis sclerotica coerulescentis quid habet. Dentes incisores atque caninos omnes habet duplices, ita ut in seriem anteriorem ac posteriorem dividi possint.

Accidit aliquoties, ut cum optime caeteroquin se habet juvenis, pars quaedam magnitudine floreni in parte capillata capitis prope fontanellam caerulescat; quam si tangeres, vehementissimos dolores ipsi excitares. Dum haec pars colorem mutat atque dolet, meteorismus quo juvenis semper laborat, diminuitur. Asthmate angustatur fere innato; interdum sanguinem naribus effundit; quinque jam annos natus erat antequam loqui, septimum vero annum agebat, priusquam erecto corpore incedere posset, quamvis neque convulsionibus, neque rachitide distortus sit.

Corpus pro aetate qua gaudet quatuordecim annorum habet parvum, pueri sex annorum

adaequans. Ingenii est tardi, stupidi. Multum
 credit, bibitque, bene digerit; sed ut plurimis con-
 stitutionem debilem habentibus accidit, tempera-
 menti irritabilis atque sensibilis est.

Parentes ipsius robusti, firmi, sanique, quatuor
 adhuc aliis natu majoribus ac minoribus gaudent
 liberis, omnibus firmæ bonæque corporis consti-
 tutionis, colore albo sanoque tinctis. Mortuo
 cujus imaginem, cum utero gereret sibi impresse-
 rat mater, malum filii attribuit. Quid in re ve-
 ri, alius sententiam dicat.

FINIS.

